

imod, at Tørven saa igen sælges herinde eller i andre Byer til en meningsløs høj Pris.

Jeg vil gerne — og det kan sige paa mit Partis Vegne — medvirke til denne Lovs Gennemførelse, men jeg tror, at det ærede Medlem Hr. Hauge har Ret, naar han stærkt fremholder Kravet om, at man bibeholder Brændselsnævnet, som har udført et godt og dygtigt Arbejde, saa meget mere som jeg tror, at der ingen Udsigt er til, at Brændselsituationen i Virkeligheden vil forbedre sig synderligt ad Aare, og at vi derfor ikke kommer udenom dette, at der maa gribes ind paa Tørveproduktionens Omraade fra første Færd. Og da tror jeg, det vil være urigtigt at ophæve det Organ, som sikkert vil være aldeles nødvendigt. Jeg vil igen henstille til den højtærede Indenrigsminister at vise sin Forhandlingsvillighed med Hensyn til Opretholdelsen af Brændselsnævnet.

Indenrigsministeren (*Sigurd Berg*):

Det ærede Medlem Hr. Hauge udtalte sig om Vilkaarene for det politiske Arbejde her. Det er jo fremhævet flere Gange, og jeg skal gerne fremhæve det igen, at vi fra vor Side møder villige til Forhandling om de forskellige Spørgsmaal, der rejser sig. Naar Talen har været om den praktiske Udformning vedrørende Brændselsnævnet, har jeg ikke haft nogen som helst Grund til at tro, at Lovgivningsmagten nu maatte ønske at fravige de Bestemmelser, der var indførte i den nugældende Lov. Det har ogsaa stadfæstet sig under Forhandlingerne i Landstinget, og nu vil det jo vise sig, hvorledes de Forhandlinger vil forløbe, der i saa Henseende maatte blive ført her i Tinget. Jeg har foretaget mig, hvad jeg syntes var rigtigt og praktisk, og imødeser nu, om man ikke ogsaa i dette høje Ting vil kunne slutte sig dertil.

Angaaende Kontrollen med Tørveproduktionen sagde det ærede Medlem, at det var det uheldige, at man slap Statskontrollen. Jeg maa sige, at jeg tror, det var heldigt, at man slap Statskontrollen, naar Formaålet var at sætte Produktionen saa højt op som paa nogen Maade muligt. Forholdet var det, at navnlig i April Maaned, men til Dels ogsaa i Maj, saa det overordentlig mørkt ud med Tilførselen af udenlandsk Brændsel, og det var i det hele under Indtrykket af den alvorlige Situation rigtigt, mener jeg, at man paa enhver Maade gjorde, hvad man kunde, for at sætte Produktionen op.

Det ærede Medlem talte om Avancebestemmelserne. Jeg beklager det ærede Medlems Udtalelser herom. Jeg tror, det havde været naturligt, om man, selv om man ikke fik sin Villie i Maksimalpris-spørgsmaalet, havde vist sig forhandlingsvillig den Gang. Det ærede Medlem taler saa meget om den Forhandlingsvillighed, der skulde være vist til at faa Bestemmelser indført i enhver Henseende. Det ærede Medlem talte ogsaa om, at jeg skulde mene, at fordi en Sag gik i Udvalg i Landstinget, skulde det være givet, at den gik igennem i dette høje Ting uden Udvalg. Det har selvfølgelig ikke været min Mening. Men naar her er Tale om et ganske enkelt, let overskueligt Forhold, nemlig hvorvidt man overhovedet skal fortsætte med Brændselsnævnet eller ikke, og det har været forhandlet i Udvalg i det andet høje Ting, og der har været stillet Ændringsforslag om det, har jeg for mit Vedkommende ment, at forsaa-vidt man nu vilde gentage dette ved at opstille disse Ændringsforslag, kunde man ogsaa let gøre det. Men det skal ikke skille os. For jeg anerkender, at det ærede Medlem har udtalt, at han var villig til at fremme Lovforslaget, og det er for mig Hovedsagen i dette Spørgsmaal, idet jeg selvfølgelig mener, at disse Afstemninger til enhver Tid kan foregaa, saaledes at Sagen kan fremmes paa tilbørlig Maade. Formelt har det ærede Medlem Ret i — jeg tror ogsaa, jeg sagde det —, at den nugældende Lov afløses af denne Lov, men det er klart for enhver, at det vil være heldigt, at Administrationen umiddelbart kan fortsættes og Arbejdet fremmes, og jeg skimtede ogsaa i det ærede Medlems Slutningsbemærkning en Antydning af, at han kunde være enig med mig deri. Jeg finder i øvrigt ikke Anledning til yderligere at fortsætte denne Debat. Vi bliver aabenbart ikke enige om dette ganske specielle, praktiske Spørgsmaal.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hauge har Ordet for en kort Bemærkning.

Hauge: Jeg ved egentlig ikke, hvad det er, den højtærede Minister sigter til med sin Bemærkning om, at vi skulde have vist Uvillighed til at være med til at fastsætte Bestemmelser, hvorved Handelen begrænsedes i sin Avance, naar Talen var om at handle med Tørv. Hvis den højtærede Minister skulde faa i Sinde at stille Forslag,